

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بازی درمانی (فلورتایم) در کودکان دیانوز به اختلال اوتیسم

محل انتشار:

سومین همایش ملی روانشناسی، تعلیم و تربیت و سبک زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا فیلی - استادیار بخش روانشناسی دانشگاه پیام نور، ایران

سعیده باقری آبسردی - دانشجوی کارشناسی ارشد بخش روانشناسی دانشگاه پیام نور، ایران

ناهید حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد بخش روانشناسی دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

به طور کلی اختلالات طیف اوتیسم اختلالاتی شناختی و عصبی - رفتاری بوده و اختلال در اجتماعی شدن، اختلال در ارتباطات کلامی و غیرکلامی و الگوهای محدود و تکراری رفتار سه ویژگی اصلی را شامل می شود. در زمینه مداخلات درمانی به منظور رفع ناتوانی های کودکان مبتلا به اتیسم تلاش های محدودی در حیطه درمان ها و آموزش های روانشناختی انجام شده و به ثبت رسیده است. از مولفه های ضروری مداخلات مفید برای بهبود وضعیت روانشناختی در این افراد فراهم کردن محیط هایی با محرک های گوناگون و تکالیف توجه و تمرکز متناسب با سن می باشد. بازی درمانی، واسطه ای است که در آن کودکان عواطف، احساسات و تفکرات خود را بیان و از این راه ارتباط برقرار می کنند. پژوهش حاضر که از نوع ترویجی است با هدف بررسی تاثیر بازی درمانی (فلورتایم) در کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم انجام گرفته است. نتایج حاکی از آن است که بازی درمانی با ویژگی هایی که دارد به کودک با اختلال اوتیسم یاد می دهد که چگونه از طریق انجام رفتارها و به کارگیری حالات چهره ای مناسب می تواند آغازگر ارتباط باشد و بداند که چگونه متناسب با موقعیت و شرایط رفتار کند

کلمات کلیدی:

اختلال اوتیسم، کودکان، بازی درمانی، فلورتایم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020817>

